

пари въ паметъ на чудно-то Въскресеніе Господне отъ гроба. Въ тѣхъ ся изображава утренно-то—рано дохожданіе на міроносици-тѣ на гроба и ангелска-та пропо-вѣдь за въскресеніе-то на Спасителя. Всѣкій отъ тѣзи тропари ся наченва съ припѣвъ: **Благословенъ еси Господи, нашчи ма оправданіємъ Твоимъ** *).

§ 48. **Величаніе.** Ако служба-та е празнична, то въскресни-тѣ тропари не ся пѣють, нѣ священнослужители-тѣ изнасятъ въ срѣдж-тѣ на храма иконѣ-тѣ на празникъ-тъ и предъ нежъ величають Господа, или ублажаватъ Пречистѣ-тѣ Неговѣ Майкѣ. На величаніе-то, кое-то пѣють священнослужители-тѣ, хоръ-тъ отговаря въ сѣще-то величаніе.

§ 49. **Утрени антифони.** Подиръ величаніе-то пѣвци-тѣ пѣють утрени *антифони*, иначе наречени степенни, защо-то по съдържаніе-то си, тѣ сѣ заимству-вани отъ степенни-тѣ псаломи (116 — 132). По-вече-то отъ тѣхъ ся пѣють три:

„Отъ юности моеѣ мнози борють ма страсти, но **Гамъ ма застѣпи и спаси, Спасе мой!**“

„**Ненавидѣніи Гіона посрамите сѣ отъ Господа, яко трава бо огнемъ бѣдите изсохше.**“

„**Свѣтимъ дѣхомъ всѣка дѣша живитсѣ и чистотою возвишѣтсѣ, свѣтлѣтсѣ Тройческимъ единствомъ, Свѣщенотайнѣ.**“

*) Ангелскій съборъ удиви ся, зря Тебе въ мертвыхъ вмѣнивши ся, смертную же спасе крѣпость разрушивша, и съ Собою Адама въздвигша, и отъ ада вся свободша.

Почто міра съ милостивними слезами, о ученици растворяете, блистай ся во гробѣ ангелъ міроносицамъ вѣщае: видите вы гробъ, и уразумѣйте, Спасъ бо воскресе отъ гроба.

Зѣло рано міроносици течаху ко гробу Твоему ридаящія: но предста къ нимъ ангелъ и рече глаголя: рыданіе время преста, не плачете, воскресеніе же Апостоломъ рците.

Міроносици жени съ міры пришедшія ко гробу Твоему, Спасе, рыхаху, ангелъ же къ имъ рече, глаголя: что съ мертвыми живаго помишляеше: яко Богъ въскресе отъ гроба и пр.